

Paa den anden Side vil den Omstændighed, at de samme Varer saaledes kunne indkjøbes til forskjellige Priser, ofte kunne paaføre vedkommende Importør Ubehageligheder af forskjellig Art. Naar en Handlende saaledes har kunnet benytte en særlig heldig Lejlighed til at købe Varer billigt hos et Firma, som udsælger eller er nødsaget til hurtigst muligt at realisere et Lager, og fremsender en i sig selv fuldkommen rigtig Faktura, der som Følge heraf udbiiser betydelig lavere Priser, end Toldvæsenet umiddelbart forinden har set angivne for ganske tilsvarende Varer i andre Handlendes Fakturaer, vil det ikke blot være besøjet, men ligefrem nødsaget til at nægte Udleveringen af Varerne, forinden en nærmere Undersøgelse af Angivelsens Rigtighed har fundet Sted, hvad der ikke blot kan paaføre Importøren Tab, men tillige den Ubehagelighed at staa som mistænkt for Toldsvig, hvorom Rytget let udbredes til hans Kolleger.

Føjes til alt det anførte, at en Værditold med Nødvendighed udelukker Anvendelsen af Kreditoplag, idet saavel Opgjørelse af Lagerbeholdningerne efter Værdi som Frastrivning efter Værdi ved Gjenudførsel til Udlandet vilde være omtrent umulige, og betænker man, hvilken betydelig Rolle Kreditoplaget spiller her i Landet og vel navnlig for den kjøbenhavnske Handelsstand, vil man forstaa, at i alt Fald er stor Del af de Handlende bestemt foretrækker en Vægttold for en Værditold, saaledes som det bl. A. fremgaar af en til Folkethinget i 1888 fremsendt Udtalelse fra en af Manufakturhandlerforeningen i Kjøbenhavn nedsat Komitee til Udarbejdelse af et Forslag til Fortoldning af Manufakturvarer (Rigsdagstid. for 1888—89 Tillæg. B.), hvorefter hele Komiteen var enig om at fraraade en Værditold og om „paa det Bestemteste“ at udtale sig imod den, idet den dels henviser til, at „en Værditold, der jo vanskelig, for ikke at sige umuligt, lader sig kontrollere af Toldvæsenet, let vilde kunne skabe en Demoralisation,“ dels til, at „Kreditoplagsretten vilde falde bort, da man umuligt kunde kontrollere Udførselen, og dermed vilde en meget betydelig Om sætning med vore Kolonier og Nabolande, hvilken nu finder Sted, gaa tabt.“ Ligeledes fortjener det Opmærksomhed, at i et af de meget faa Tilfælde, i hvilke Fortoldning efter Værdi nu finder Sted, nemlig ved Fortoldning af Fortepianoer, have vedkommende Fabrikanter (Bilag 17 i Tillæget) betegnet Værditolden som „den upaalideligste Fortoldningsnorm, ved hvilken den indenlandske Industri paa Grund af de ukorrekte Værdioppgivelser ved Indførselen af Fortepianoer berøves en stor Del af den samme ved Loven hjemlede Beskyttelse“, hvorfor de andrage om, at Værditolden maa blive forandret til Styktold eller Vægttold, — et Andragende, som Kommissionens Flertal delvis har imødekommet.

Kommissionens Flertal har i Henhold til alt det her anførte i det Hele ikke ment at turde tilraade Anvendelsen af Værditold udenfor de Tilfælde, hvor den alt nu anvendes, nemlig overfor „ubenævnte Varer“, for hvilke det er umuligt at ansætte en Vægttold, og de hidtil under denne Position henførte Cykler, Maskiner (dog kun efter Klarerens eget Ønske, altsaa som en Maksimumsgrænse) og Papirmasse. Naar man endvidere har anvendt en Værditold af 5 pCt. for Vogne til Jernbaner og Sporveje og til at fremsføre med Heste, er det fordi Djemedet med denne Told nærmest er at ækvivalere Tolden paa de forbrugte Raamaterialier. For samtlige disse Positioner gælder det derhos, at Tølen her ikke er om Varer, som daglig og regelmæssigt indføres ved samtlige Toldsteder, men om en forholdsvis ringe Indførsel af enkelte kostbare Genstande, der tilmed fortrinsvis finder Sted ved Kjøbenhavns samt nogle enkelte større Toldsteder.